

Nr. 7667, 7668, 7669, 7670, 7671, 7672/2026

920Z -90- 1 2

Către: Doamna Deputat Oana MURARIU
Secretar al Camerei Deputaților

66-8/317
26 06 29

Ref.la: Răspunsuri la întrebări/interpelari formulate de deputați

Stimată doamnă secretar,

Vă transmitem, alăturat, răspunsurile instituțiilor vizate cu privire la unele întrebări/interpelări formulate de deputați, potrivit tabelului anexat.

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

~~SECRETAR DE STAT~~

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

Nr. 7671 / DRP
DATA 24-06-2026

CABINET MINISTRU

Nr. 9513/ 19.06.2026

-53/14A-

STIMATĂ DOAMNĂ DEPUTAT,

Referitor la **întrebarea** dumneavoastră, înregistrată la Camera Deputaților cu nr. 15788/27.05.2026, având ca obiect „Coerența dintre acreditarea programelor universitare și recunoașterea lor pentru accesul la profesiile reglementate în sistemul sanitar”, vă comunic următoarele:

Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare, instituie necesitatea de corelare a programelor de studii cu piața muncii, cu cerințele angajatorilor și cu nevoile societății, însă nu reglementează expres existența unui mecanism permanent și formal tripartit între Ministerul Sănătății, Ministerul Educației și Cercetării și Agenția Română de asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS), pentru definirea competențelor profesionale aferente tuturor profesiilor reglementate din domeniul sanitar. Potrivit art. 3 alin. (1) lit. a) din *Legea nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare*, misiunea învățământului superior include formarea profesională în vederea inserției pe piața muncii a absolvenților și satisfacerii nevoii de competență a mediului socioeconomic. În ceea ce privește asigurarea calității, art. 221 din *Legea nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare*, prevede expres că procesele de asigurare a calității trebuie realizate prin corelarea cu cerințele și așteptările studenților, ale angajatorilor și ale tuturor părților interesate la nivelul societății. De asemenea, art. 223 și art. 225 stabilesc că evaluarea programelor universitare urmărește îndeplinirea standardelor de calitate, eficacitatea educațională și rezultatele învățării.

În practică, pentru profesiile reglementate din domeniul sănătate, standardele profesionale și condițiile de exercitare a profesiei sunt influențate și de reglementările generale și sectoriale din Uniunea Europeană, precum și de organismele profesionale, inclusiv Ordinul Biochimistilor, Biologilor și Chimiștilor în Sistemul Sanitar din România (OBBCSSR). OBBCSSR funcționează în baza *Legii nr. 460/2003* și este autoritatea publică care reglementează activitatea acestor specialiști în laboratoarele medicale. Rolul său principal este de a autoriza dreptul de liberă practică prin eliberarea certificatului de membru și a avizului anual. Instituția stabilește standardele profesionale și de etică pentru a garanta calitatea și siguranța analizelor medicale efectuate pentru pacienți. De asemenea, OBBCSSR gestionează Registrul Unic Național al membrilor săi și coordonează formarea profesională continuă a acestora. Rolul OBBCSSR a fost consolidat recent prin *OUG nr. 66/2024*, act normativ care îi oferă dreptul exclusiv de a emite documente pentru exercitarea profesiei. Totodată, activitatea ordinului se corelează cu *Legea nr. 95/2006 privind reforma în sănătate, republicată*, integrând acești specialiști în normele generale ale sistemului sanitar. Așadar, OBBCSSR poate participa consultativ la definirea competențelor și standardelor ocupaționale.

Conform art. 159 din *Legea nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare*, Comisia Națională de Statistică și Prognoză a Învățământului Superior (CNSPIS) are rolul de a elabora indicatori și prognoze privind evoluția învățământului superior în raport cu dinamica pieței muncii, ceea ce confirmă necesitatea corelării permanente între oferta educațională și cerințele profesionale reale.

Legea nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare, și metodologia de asigurare a calității aplicată de ARACIS prevăd evaluarea eficacității educaționale, inclusiv prin raportare la inserția absolvenților pe piața muncii și relevanța competențelor dobândite. Art. 221 alin. (1) lit. d) din *Legea nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare*, stabilește că asigurarea calității trebuie realizată prin raportare la cerințele angajatorilor și ale societății. Totodată, art. 223 alin. (3) și (4) prevede că evaluarea calității presupune examinarea multicriterială a modului în care programele de studii îndeplinesc standardele și urmăresc rezultatele învățării și eficacitatea educațională. În plus, art. 226 include între domeniile obligatorii de evaluare capacitatea instituțională, eficacitatea educațională și managementul calității. În evaluările externe realizate de ARACIS sunt analizate gradul de angajabilitate al absolvenților, corelarea competențelor cu ocupațiile din COR, feedback-ul angajatorilor, traseul profesional al absolvenților și relevanța programelor pentru piața muncii. Totodată, CNSPIS are atribuția legală de a realiza prognoze privind evoluția învățământului superior în raport cu dinamica pieței muncii. Cu toate acestea, un program

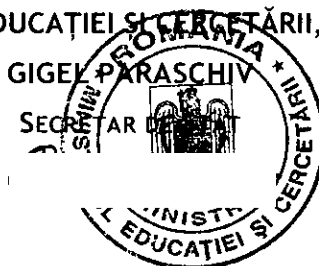
poate fi acreditat academic, chiar dacă accesul efectiv la profesie este supus unor condiții suplimentare stabilite prin legislație profesională specială. Temeiul juridic derivă din legislația specială care reglementează exercitarea profesiilor respective și din competențele conferite prin lege organizațiilor profesionale. Acreditarea unui program universitar, conform *Legii nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare*, certifică faptul că programul respectă standardele academice și poate emite diplome recunoscute de stat. În domeniul sanitar, accesul la profesie poate fi supus înscrierii într-un ordin profesional, verificării competențelor specifice, respectării normelor de practică profesională și condițiilor prevăzute de legislația sectorială. În cazul biologilor, biochimistilor și chimiștilor din sistemul sanitar, atribuțiile organizației profesionale derivă din legislația proprie a OBBCSSR în sistemul sanitar din România, care stabilește condițiile de exercitare a profesiei și procedurile de autorizare profesională.

Din perspectiva *Legii nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare*, statul garantează calitatea academică a programului de studii, însă profesiile reglementate pot avea cerințe suplimentare justificate prin protecția sănătății publice, siguranța pacientului, standardele de practică profesională și conformarea cu directivele europene privind profesiile reglementate. Totodată, principiile asigurării calității prevăzute la art. 221 și art. 223 presupun corelarea formării universitare cu cerințele reale ale profesiei și ale pieței muncii. Cadrul legislativ actual, respectiv, *Legea nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare*, pune accent pe corelarea programelor cu piața muncii, monitorizarea inserției profesionale, prognoza necesarului de competențe și evaluarea relevanței programelor de studii. Astfel, art. 221 alin. (1) lit. d) din *Legea nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare*, prevede expres necesitatea corelării programelor universitare cu cerințele angajatorilor și ale societății. În plus, mecanismul de alocare a cifrei de școlarizare demonstrează că statul urmărește orientarea ofertei universitare în funcție de prioritățile strategice și de nevoile socioeconomice reale. Conform *Legii învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare*, Guvernul aprobă anual, prin hotărâre de Guvern, cifra totală de școlarizare pentru instituțiile de învățământ superior de stat, Ministerul Educației și Cercetării repartizează granturile de studii finanțate de la buget prin ordin de ministru, iar senatele universitare distribuie locurile pe facultăți și programe de studii, în limita capacității de școlarizare propusă de ARACIS.

Alocarea cifrei de școlarizare nu este una uniformă, ci are la bază criterii strategice, precum: domeniile prioritare de dezvoltare ale României, necesarul de specialiști pe piața muncii, formarea cadrelor didactice, politicile de incluziune socială, capacitatea instituțională și standardele de calitate. De asemenea, finanțarea de bază este realizată potrivit metodologiilor elaborate de Comisia Națională pentru Finanțarea Învățământului Superior (CNFIS), utilizând mecanismul „studentului echivalent”, diferențiat prin coeficienți de cost în funcție de domeniul de studii și complexitatea formării. În acest context, existența unor programe acreditate și finanțate de stat nu reprezintă automat o garanție a accesului direct într-o profesie reglementată, a existenței unei corespondențe perfecte între diploma obținută și condițiile reale de exercitare a profesiei sau a absorbției integrale a absolvenților pe piața muncii. Tocmai din acest motiv, legislația actuală insistă asupra evaluării periodice a relevanței programelor, monitorizării inserției profesionale, consultării pieței muncii și corelării dintre standardele academice și cerințele profesionale efective. În cazul profesiilor reglementate din domeniul sanitar, această corelare devine cu atât mai importantă cu cât accesul efectiv la profesie poate depinde suplimentar de condițiile stabilite prin legislație specială și de organizațiile profesionale competente.

Mulțumindu-vă pentru colaborare, vă asigur, stimată doamnă deputat, de toată considerația mea.

p. MINISTRUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII, INTERIMAR

DOAMNEI DEPUTAT PATRICIA-SIMINA-ARINA MOȘ